

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 8 AUGUSTI

Läsning

Hes 1:2-5, 24-28c

På femte dagen i månaden, när femte året gick, efter att kung Jojakin hade blivit bortförd i fångenskap, kom Herrens ord till prästen Hesekiel, Busis son, i kaldéernas land vid strömmen Kebar, och Herrens hand kom där över honom.

Jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det. Och mitt i det, mitt i elden, syntes något som var som glänsande malm. Och mitt i det syntes något som liknade fyra väsenden, och dessa såg ut på följande sätt: de liknade människor. Och när de gick, lät dånet av deras vingar i mina öron som dånet av stora vatten, som den Allsmäktiges röst. Ja, det var ett väldigt dån, likt dånet från en härskara. Men när de stod stilla, höll de sina vingar nedsänkta. Och ovanför fästet, som vilade på deras huvuden, dånade det. När de då stod stilla, höll de sina vingar nedsänkta.

Ovanpå fästet, som vilade på deras huvuden, syntes något som såg ut att vara av safirsten, och som liknade en tron, och ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa. Och jag såg något som var som glänsande malm och omgivet runt omkring av något som såg ut som en eld, ända från det som såg ut att vara hans höfter och sedan allt uppåt. Men nedåt från det som såg ut att vara hans höfter såg jag något som såg ut som eld, och ett sken omgav honom. Som bågen som syns i skyn, när det regnar, så såg skenet ut där runt omkring. Så såg det ut, som tycktes mig vara Herrens härlighet. Och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte.

Responsoriepsalm

Ps 148:1-2, 11-14

R. Himlarna och jorden är fulla av din härlighet
eller: Halleluja.

Lova Herren i himlen,
 lova honom i höjden.
Lova honom, alla hans änglar,
 lova honom, hela hans härskara. R.

Ni jordens alla kungar och folk,
 ni furstar och alla domare på jorden,
ni pojkar, ni flickor,
 ni gamla och ni unga. R.

De skall lova Herrens namn,
 ty endast hans namn är upphöjt,
 hans majestät når ut över jorden och himlen. R.

Han låter sitt folks horn höjas upp,
alla hans trogna skall lovsjunga honom,
Israel, det folk som står honom nära. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Matt 17:22-27

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen skall överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.« Då blev de mycket bedrövade.

När de hade återvänt till Kafarnaum, kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« – »Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen, frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?« Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »Sönerna går alltså fria. Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«

TISDAG DEN 9 AUGUSTI

S:TA TERESIA BENEDICTA AV KORSET,
JUNGFRU OCH MARTYR, EUROPAS SKYDDSPATRON

Läsning

Hos 2:14, 15cd, 19-20

Läsning ur profeten Hosea.

Jag skall locka henne ut i öknen och söka vinna hennes hjärta.
Där skall hon svara mig som i sin ungdom, som när hon drog ut ur Egypten.
Jag skall äkta dig för evigt, jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och förbarmande.
Jag skall äkta dig i trofasthet, och du skall lära känna Herren.

Responsoriepsalm

Ps 45:11-12, 14-17 (R. jfr Matt 25:6b)

R. Se, Brudgummen kommer, skynda honom till mötes!

Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra:

Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

Idel härlighet är konungadottern i gemaket:
av guldvirkat tyg består hennes dräkt.
I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,
jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig. R.

Under glädje och jubel förs de fram,
de tågar in i konungens palats.
Dina söner skall träda i dina faders ställe,
du skall sätta dem till furstar i överallt världen. R.

Halleluja

V. Hon är den kloka jungfrun som Herren fann vakande,
vid hans ankomst gick hon in med honom till bröllopet.

Evangelium

Matt 25:1-13

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde blev alla dåliga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.

ONSDAG DEN 10 AUGUSTI

LAURENTIUS

Fest

Läsning

2 Kor 9:6-10

Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av

tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Det står ju skrivet: *Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.* Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning.

Responsoriepsalm

Ps 112:1-2, 5-9 (R. jfr 5a)

R. Salig är den som är barmhärtig.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli väldiga på jorden,
de redligas släkte skall bli välsignat. R.

Väl den som är barmhärtig och ger lån,
den som stöder all sin sak på rätt!
Ty han skall aldrig i evighet vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.
För ont budskap fruktar han inte,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.
Hans hjärta är fast, det fruktar inte,
till dess han får se med lust på sina ovänner. R.

Han utströr, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Joh 8:12bc

V. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret
utan ha livets ljus, säger Herren.

Evangelium

Joh 12:24-26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall Fadern ära honom.«

TORSDAG DEN 11 AUGUSTI

Läsning

Hes 12:1-12

Herrens ord kom till mig. Han sade: »Du människobarn, du bor mitt i det motsträviga släktet, bland människor som har ögon att se med, men dock inte ser, och öron att höra med, men dock inte hör, eftersom de är ett så motsträvigt släkte. Så red nu till åt dig, du människobarn, vad man behöver, när man skall gå i landsflykt. Och vandra i deras åsyn iväg på ljusa dagen, ja, vandra i deras åsyn iväg från det ställe där du nu bor bort till en annan ort – om de till äventyrs ville ge akt på det, då de nu är ett så motsträvigt släkte. För ut ditt bohag, på ljusa dagen och i deras åsyn, som om du skulle gå i landsflykt, och vandra så i deras åsyn själv iväg på aftonen, som landsflyktiga brukar. Gör dig i deras åsyn en öppning i väggen, och för bohaget ut genom den. Lyft det sedan i deras åsyn upp på axeln och för bort det, när det har blivit alldeles mörkt, och täck över ditt ansikte, så att du inte ser landet. Ty jag gör dig till ett tecken för Israels hus.« Jag gjorde som han befallde mig.

På ljusa dagen förde jag ut mitt bohag, som om jag skulle gå i landsflykt. Sedan, om aftonen, gjorde jag mig med handen en öppning i väggen, och när det hade blivit alldeles mörkt, förde jag det ut genom den och bar det så på axeln, i deras åsyn.

Herrens ord kom till mig den följande morgonen. Han sade: Du människobarn, säkert har Israels hus, det motsträviga släktet, frågat dig: »Vad är det du gör?« Så svara dem nu: Så säger Herren, Herren: Denna utsaga gäller fursten i Jerusalem och alla dem av Israels hus, som är därinne. Säg: Jag är ett tecken för er. Så som jag har gjort, så skall det gå dem: de skall vandra bort i landsflykt och fångenskap. Och fursten som de har ibland sig skall lyfta upp sin börda på axeln, när det har blivit alldeles mörkt, och skall så dra ut. Man skall göra en öppning i väggen, så att han genom den kan bära ut sin börda, och han skall täcka över sitt ansikte, så att han inte ser landet med sitt öga.

Responsoriepsalm

Ps 78:56–59, 61–62 (R. jfr 7c)

R. Glöm inte Herrens verk.

I sitt trots satte de Gud den Högste på prov,
de höll inte hans vittnesbörd.
De vek trolöst tillbaka som sina fäder,
de vände om, lika en båge som sviker. R.

De förtörnade honom med sina offerhöjder
och retade honom med sina gudabilder.
Gud såg dem och blev förgrymmad
och stötte ifrån sig Israel med harm. R.

Han gav sin makt i fångenskap
och sin ära i fienders hand.
Han prisgav sitt folk åt svärdet,
och förgrymmades på sin arvedel. R.

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Matt 18:21 – 19:1

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

När Jesus hade avslutat detta tal, bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

FREDAG DEN 12 AUGUSTI**Läsning**

Hes 16:1–15, 60, 63

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, förebrå Jerusalem för dess styggelser och säg: Så säger Herren, Herren till Jerusalem: Från Kanaans land härstammar du, och där är du född. Din fader var en amoré och din moder en hetitisk kvinna. Och vid din födelse gick det så till. När du föddes, skar ingen av din navelsträng, och du blev inte rentvättad med vatten, ej heller ingniden med salt och lindad. Ingen såg på dig med så mycket medlidande, att han ville göra något sådant med dig eller visa dig något förbarmande, utan man kastade ut dig på öppna fältet den dag du föddes. Så ringa aktade man ditt liv.

Då gick jag förbi där du låg och fick se dig sprattla i ditt blod, och jag sade till dig: »Du skall få bli vid liv, du som ligger där i ditt blod.« Ja, jag sade till dig: »Du

skall få bli vid liv, du som ligger där i ditt blod. Ja, jag skall föröka dig till många tusen, som växterna är på marken.« Och du sköt upp och blev stor och mycket vacker. Dina bröst hade höjt sig, och ditt hår hade växt, men du var ännu naken och blottad.

Då gick jag åter förbi där du var och fick se att din tid var inne, din älskogstid, och jag bredde min mantel över dig och täckte över din blygd. Och så gav jag dig min ed och ingick förbund med dig, säger Herren, Herren, och du blev min.

Jag tvättade dig med vatten och sköljde blodet av dig, och smorde dig med olja, och klädde på dig brokigt vävda kläder och satte på dig skor av tahasskinn och en huvudbindel av fint linne och en slöja av silke. Och jag pryddes dig med smycken: jag satte armband på dina armar och en kedja om din hals, jag satte en ring i din näsa och örhängen i dina öron och en härlig krona på ditt huvud. Så blev du prydd med guld och silver, och dina kläder var av fint linne, av siden och av tyg i brokig vävnad. Fint mjöl, honung och olja fick du att äta. Du blev omåttligt skön, och så blev du omsider en drottning. Och ryktet om dig gick ut bland folken för din skönhets skull, ty den var fullkomlig genom de härliga prydnader som jag hade satt på dig, säger Herren, Herren. Men du förlitade dig på din skönhet och bedrev otukt, sedan du nu hade fått sådant rykte. Du slösade din otukt på var och en som gick där fram: det skulle ju vara något för honom.

Men jag vill nu tänka på det förbund som jag slöt med dig i din ungdoms dagar, och upprätta med dig ett evigt förbund och så skall du tänka på det och blygas, så att du av skam inte mer kan öppna din mun, då när jag förlåter dig allt vad du har gjort, säger Herren, Herren.

Responsoriepsalm

Jes 12:2-3, 4bcd, 5-6 (R. 1c)

R. Din vrede har upphört och du tröstar mig.

Gud är min frälsning,
jag är trygg och fruktar inte mer.
Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning. R.

Ni skall ösa vatten med fröjd
ur frälsningens källor,
Tacka Herren, åkalla hans namn,
ropa ut hans gärningar bland folken,
förkunna att hans namn är högt. R.

Lovsjung Herren för hans härliga gärningar,
låt dem bli kända över hela jorden.
Jubla av glädje, ni som bor i Sion,
Israels Helige visar sin makt bland er. R.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Matt 19:3–12

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?» Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början *gjorde dem till man och kvinna?*« Och han fortsatte: »*Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett.* De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.« De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?» Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«

Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan, är det bäst att inte gifta sig.« Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan. Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

LÖRDAG DEN 13 AUGUSTI

Läsning

Hes 18:1–10, 13b, 30–32

Herrens ord kom till mig. Han sade: Vilken orsak har ni till att använda detta ordspråk i Israels land: »Fäderna äter sura druvor, och barnens tänder blir ömma av det«?

Så sant jag lever, säger Herren, Herren, ni skall ingen orsak mer ha att använda detta ordspråk i Israel. Se, alla själar är mina, faderns själ såväl som sonens är min. Den som syndar, han skall dö.

Om nu en man är rättfärdig och övar rätt och rättfärdighet, om han inte håller offermåltid på bergen, ej heller lyfter upp sina ögon till Israels hus' eländiga avgudar, om han inte kränker sin nästas hustru, ej heller kommer vid en kvinna under hennes orenhets tid, om han inte förtrycker någon, utan ger tillbaka den pant han har fått för skuld, om han inte tar rov, utan ger sitt bröd åt den hungrige och klär den nakne. om han inte ockrar eller tar ränta, om han håller sin hand tillbaka från vad orätt är och fäller rätta domar människor emellan — ja, om han så vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar, i det att han gör vad redligt är, då är han rättfärdig och skall förvisso få leva, säger Herren, Herren.

Men om han så föder en son som blir en våldsverkare, vilken utgjuter blod eller gör endast något av allt detta, skulle då denne få leva? Nej, han skall inte få leva, utan eftersom han bedriver sådana styggelser, skall han straffas med döden. Hans blod skall komma över honom.

Jag skall döma var och en av er efter hans vägar, ni av Israels hus, säger Herren, Herren. Vänd om, ja, vänd er bort från alla era överträdelser, för att er missgärning inte må bli er till en stötesten. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser som ni har begått, och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande. Ty inte vill ni väl dö, ni av Israels hus? Jag har ju ingen lust till någons död, säger Herren, Herren. Omvänd er därför, så får ni leva.

Responsoriepsalm

Ps 51:12–17 (R. 12a)

R. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
Herre, öppna mina läppar,
så att min mun kan förkunna ditt lov. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 19:13–15

Vid den tiden kom folket till Jesus med barn, för att han skulle lägga händerna på dem och be. Lärjungarna visade bort dem, men Jesus sade: »Låt barnen vara, och hindra dem inte från att komma hit till mig! Himmelriket tillhör sådana som de.« Och han lade händerna på dem och gick sedan därifrån.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 14 AUGUSTI

Första läsningen

Jer 38:4–6, 8–10

Stormännen sade till kung Sidkia: »Den mannen måste dö, för han sprider modlöshet bland soldaterna som är kvar här i staden och bland hela befolkningen när han talar

till dem som han gör. Den mannen strävar inte efter folkets väl utan efter dess olycka.« Kung Sidkia svarade: »Ni får göra som ni vill med honom.« Kungen var maktlös mot dem. Då tog de Jeremia och kastade honom i prins Malkias brunn på vaktgården. De firade ner Jeremia med rep. I brunnen fanns inget vatten, bara gyttja, och Jeremia sjönk ner i gyttjan.

När Nubiern Eved-Melek, en hovman som befann sig i kungapalatset, fick höra att de hade kastat Jeremia i brunnen, begav han sig i väg från kungapalatset för att tala med kungen. Han sade: »Min herre och konung, det som dessa män har gjort mot profeten Jeremia är ett svårt brott. De har kastat honom i brunnen, och där kommer han att svälta ihjäl. Det finns ju inte längre något bröd i staden.«

Kungen gav då nubiern Eved-Melek denna befallning: »Ta med dig tre män härifrån och dra upp profeten Jeremia ur brunnen innan han dör.«

Responsoriepsalm

Ps 40:2–4, 18 (R. 14b)

R. Herre, skynda till min hjälp!

Länge väntade jag på Herren,
och han böjde sig ner till mig
och hörde mitt rop. R.

Han drog mig upp ur fördärvets grop,
ur slam och dy.
Han ställde mig på fast mark,
mina steg gjorde han trygga. R.

Han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud.
Många skall se det och bäva
och sätta sin lit till Herren. R.

Jag är betryckt och fattig.
Herre, skynda till mig!
Min hjälp och min räddare är du.
Min Gud, dröj inte! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 633

Andra läsningen

Heb 12:1–4

När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron. Tänk på honom som har uthärdat sådan

fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet. Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 12:49–53

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann! Men jag har ett dop som jag måste döpas med, och jag våndas innan det är över. Tror ni jag är här för att skapa fred på jorden? Nej, säger jag, men splittring! Ty där fem bor i ett hus skall de i fortsättningen leva splittrade, tre mot två och två mot tre, far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor.«

Om aftonen den 14 augusti

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING I HIMMELEN

Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

1 Krön 15:3–4, 15–16; 16:1–2

David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den. Och David samlade ihop Arons barn och leviterna. Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar. Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången. Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

Responsoriepsalm

Ps 132:6–7, 9–10, 13–14 (R. 8)

R. Stå upp, Herre, och kom till din vilostad,
du och din makts ark.

Vi hörde därom i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.

Låt oss gå in i hans boning,
tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster må vara klädda i rättfärdighet,
och dina fromma må jubla.
För din tjänare Davids skull
må du inte visa tillbaka din smorde. R.

Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.
»Detta är min viloplats till evig tid,
här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.« R.

Andra läsningen

1 Kor 15:54–57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27–28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«